

neucisi

M Horlaci

stați
frunzele crescute pe crengile filei
nu le numărați voi tulpinile smulse cu arterele mele
dezgolate de carne de primi pași ai lumii din voi
dezgolate de viață de prima toamnă ucisă în mine
nu-mi socotiți primele lacrimi ale verbelor născute
ale clipelor trecute al visului frânt sub privire străină
opriți-vă
sunt eu prizonierul tristeții depline
și deplin apăsător sub odioase priviri dezgolesc prima toamnă ucisă în mine
dar vie în voi acei neucisi
vesnic îndrumătorii luminii voi puntea dintre cuvinte și șoapte
voi care-mi spargeți gândul în șapte din șapte
lăsați-mă vântului să dispar în el o noapte umplut cu întunericul
din litere sparte să descriu ca beznă iubirea din voi
o să spun cuvintelor că nu existați și viselor că-ați fost minciuni
pe buzele frunzelor din toamna ucisă de mine
pe buzele frunzelor din toamna ucisă de voi citește o lacrimă
până la gust
până la oase mă arde mânia în care speranțe se răsucesc se agită
mă strâng cu mâinile lipite de albul hârtiei
înconjurat fără scăpare îmi scutur sufletul biciuit
de scame și alte nimicuri până străinii revin
mai plâng o secundă
în toamna ucisă de mine
ucis de voi într-o toamnă

Mitică Horlaci

18 oct.. 2018

Londra